

Relat. et Cles. Recensio

ANTONII GA

MÆ IVRECONSUL.

Lusitani, Regiique Senatoris

Tractatus.

De Sacramentis præstandis ulti-

mo supplicio damnatis, Ac

de testamentis, ana-

tomia, & eo-

rū sepul-

tura.

AD SERENISSIMUM PRIN-
CIPEM HENRICUM PORTV.
GALLIÆ INFANTEM T. T.
SANCTORVM QVATVOR CO
RONATORVM CARDINA-
LEM.

Olisipone.

Ex officina Ioannis Blauij Typographi

Regij. Anno. 1559.

(++)

SERENISSIMO PRINCIPI HEN-
rico Portugallie Infanti, tituli sanctorum quatuor co-
ronatorum Cardinali, Antonius Gama Regius
Senator, Salutem perpetuam optat.

(††)
(+)

VO POTISSIMUM, PRIN-
ceps illustrissime, tum ueteres, tū
nostræ ætatis scriptores in suis lu-
cubrationibus dicādis obseruaf-
se comperimus: alterū ut ille, sub
cuius patrocinio scripta sua in lucem æderent,
is esset, cuius dignitati, rei tractādæ materia cō-
ueniret, cuius & animū ea delectari solita sit:
Alterum ut eum patronum sibi scriptisq̄ue su-
is eligerent, cuius autoritate, & nominis splen-
dore, à detractorum ictibus defenderentur.
Hinc effectum est, ut philosophiæ præcepta, ei
us disciplinæ studiosis, legum commentaria iu-
stitiæ cultoribus, poëmata poëticiæ artis studio
deditis offerri consueuerint. Has igitur quæsti-
unculas ad religionem & pietatē spectantes,
quibus ab amicis consultus respōdi, cui potius
quàm tibi offerrem, Princeps pientissime, oc-
currit nemo, quippe qui religione, doctrinā
incomparabili autoritate, non modo

Vtrum damnatis ad mortem qui verè
contritionis signa ostēderint sit præstan-
dum sacramentū Eucharistiæ.

S V M M Æ.

1. Damnatis ad mortem, qui cōtritionis signa ostenderint, præstandū esse Eucharistię sacramētum: Nec admittendā esse cōtrariam consuetudinē multis probatur. n. i. cū seq.
2. Clemen. i. de pœnitenti, & remiss. expenditur. num. i.
3. Sacramentum Eucharistiæ dignè assumens mirabiles ef-
fectus consequitur.
4. Quod Eucharistia necessaria sit morientibus, quomodo intelligatur.
5. Qui potest obuiare & non obuiat malis proximo factis, particeps dicitur.
6. Declaratio tex. in. c. quæsitum. i. q. 2.
7. Exponitur tex. in Clemen. prima de pœniten.
8. Exponitur. c. alma mater, de senten. excom. lib. 6.
Etiam tempore interdicti præstandam esse Eucharistiam
condemnatis ad mortem.
9. Conciliantur. c. super eo, de hæretic. lib. 6. & c. ad abolen-
dam. §. illos, eodem titulo.
10. Declaratur. l. hi qui sanctam. C. de apostat.
Consuetudo, qua damnatis ad mortem non datur sacra-
mentum Eucharistiæ: potius corruptela est. ibidem.
11. Executio sententiæ mortis differri nō debet regulariter,
nisi in casibus expressis.
12. Iudicē exequentē sententiam mortis non seruata. l. si vin-
dicari. C. de pœn. peccare grauiter contra nōnullos.
13. Noua consideratio quare non sit indecens nec scandalo-
sum, immo necessarium præstare Eucharistiam damna-
tis ad mortem.
14. Communicans debet per aliquod spatiū abstinere a cibis.
15. C. tribus de consecra. dist. 2. de honestate loquitur, nō de
præcepto iuxta veriore sententiam.
16. Resoluitur grandis difficultas, cui satis respondetur, ne
obstet

QVÆSTIO PRIMA.

- obstet propositæ quæstioni.
17. Confugiens ad sanctissimum Eucharistiæ sacramentum, quod per viam à sacerdote geritur, gaudet ea immunitate qua ad ecclesiam confugiens gauderet.
Declaratur tex. in. c. fina. de institutio.
  18. Sanctissimū Christi corpus est cibus animæ.
  19. Damnatus ad mortē non liberatur propter susceptionē sanctissimi corporis domini nostri Iesu Christi.
  20. Captus extra ecclesiam si per illam trahitur non gaudet eius immunitate.
  21. Executio sententiæ mortis quantum temporis differri debet propter reuerentiam sacramenti Eucharistię suscepti per condemnatum ad mortem.

INTER EAS QVÆSTIONES, de quibus ab amicis interrogatus fui, quasque diuino fauore implorato, examinare in hoc opusculo decreui illa primum sese offert explicanda, quæ tanquam præcipua & à christianis magistratibus amplectenda nobis ansam præbuit, vt alias inferius tractandas non minus christiana religione quàm scitu dignas in præsentī etiam tractarem.

- I Prima itaque quæstio ea est, an damnatis ad mortē qui vera contritionis signa ostenderint, sit Eucharistia præstanda. Et præmittendum est quod generalis consuetudo in quamplurimis regnis ac prouinciis negat his ad mortem condemnatis dandum esse viaticum. Hæc autem cōsuetudo inualuit tam in regno Franciæ, vt testatur Stephan. Aufre. in tracta. de potesta. eccles. q; in regnis